

[Riishøj]

Regeringens linje fortsætter i afsnittet om henholdsvis multilateral og bilateral bistand. Står det til regeringen, skal fastfrysningen af bistanden til UNDP fortsætte. Samtidig gives ikke udtryk for nogen form for kritik eller ønske om begrænsning af EF-bistanden. Der lægges reelt op til, at mere og mere af den multilaterale bistand skal kanaliseres via EF. I dag ydes nogenlunde samme beløb til UNDP og til bistand via EF. Får vi ikke UNDP-bidraget sat op eller inflationssikret, vil vi opleve det fantastiske, at EF-bistanden kommer til langt at overgå bistanden igennem FN og igennem UNDP.

Denne usolidariske linje fortsætter i spørgsmålet om bistandens erhvervsbinding. Målet er øjensynlig at forøge bindingen. Samtidig påstås ganske udokumenteret, at øget binding ikke skader udviklingshjælpens indhold – ja, den skaber, siger man, større forståelse i befolkningen og større engagement fra dansk erhvervslivs side. Ordene er dog knap så afslørende her som i regeringens investeringsprogram, men hensigten er klar nok.

Vi ønsker i SF at afbinde bistanden. Vi vil gerne gennem erhvervspolitikken fremme en dansk eksportproduktion til gavn for udviklingslandene, men u-landsbistand og erhvervsbistand bør adskilles. Af den grund ser vi helst IFU og eksportkredit- og garantiordningerne ud af bistandspolitikken og over, hvor de rettelig hører hjemme, nemlig i erhvervspolitikken.

I valget af modtagerlande lægges der heller ikke op til forandringer. Det eksisterende landevalg står fast. I SF mener vi, at der er behov for at tage landevalget op til debat ud fra ønsket om at yde bistanden til de lande, der fører en virkelig fattigdomsorienteret politik. Det kan man i dag med sin bedste vilje kun sige om Tanzania. Desværre synes der også i socialdemokratiet at være den holdning, at man skal fortsætte som hidtil. Det beklager vi også meget stærkt.

Vi kan heller ikke dele regeringens ønske om at hæve grænsen for ydelse af statslån ud over IDA-grænsen – i særdeleshed ikke, når man betænker formålet, nemlig at sikre sig modtagerlande, der kan afkaste de flest mulige ordrer til danske virksomheder. Forhøjelsen af statslånsgrænserne så groft, som det sker i regeringens forslag, er i god overensstemmelse med at binde bistanden til danske

erhvervsinteresser og opgive fattigdomsorientering – i hvert fald reelt, for flere penge til mellemindkomstlandene skal jo finansieres gennem begrænsninger af lån til de fattigste udviklingslande. Tvært imod at forøge bindingen bør fattigdomskriteriet og sammenhængen mellem bistand og den førte u-landspolitik og den førte udviklingspolitik i modtagerlandene være rettesnoren for ydelse af statslånene.

Endelig er det iøjnefaldende, at regeringen på ingen måde tager stilling til bistandsadministrationen. I SF vil vi kraftigt støtte ønsket om en evaluering af bistandsadministrationen – vel vidende, at adskillige af problemerne i den danske u-landsbistand netop skyldes en usmidig administrationspraksis og mangelen på en løbende og uafhængig evaluering. Vi har en begrundet formodning om, at Danidas opbygning, der er præget af en karriere-diplomatisk stillingsbesættelse og karriere-diplomatisk praksis, er roden til mange onder. Samtidig vil vi selvfølgelig meget gerne styrke oplysningsindsatsen fra Danidas side, men der er stærke mangler på det område i dag.

Der vil ved en senere lejlighed i dag blive mulighed for en mere detaljeret debat om Bangudvalgets rapport. Det må med beklagelse konstateres, at regeringen ikke har taget ved lære af Bangudvalgets flertalsanbefalinger. I SF vil vi meget gerne være med til et konkret arbejde med at forbedre bistandspolitikken efter de retningslinjer, som udvalgsflertallet anbefaler. I særdeleshed vil vi støtte ønsket om i formålsparagraffen klarere at fremhæve fattigdomsorienteringen, og vi vil hilse det med tilfredshed, hvis vi kan bidrage til at mindske bindingen af bistanden til danske erhvervsinteresser, øge den multilaterale bistand gennem FN-systemet, forøge stigningstakten i den samlede bistand og fjerne erhvervsstøtteordningerne helt fra loven om bistand til udviklingslandene.

Vi har naturligvis ingen illusioner om, at vi med den eksisterende sammensætning af folketinget kan skabe voldsomme forandringer af dansk bistandspolitik. Vi vil gerne medvirke til at forbedre den, og derfor beklager vi meget stærkt, at det flertal, der dog er i folketinget for forbedringer, ikke kan bruges i dag, og at socialdemokratiet altså har valgt forbrødringslinjen og set bort fra,